

KOMENTÁŘ PETRA HONZEJKA

Pohoršení nad výrobou umělého sněhu na Ještědu? Dokonalý morální kýč

[Petr Honzejka](#) komentátor HN

13. 10. 2022 00:00 • 4 min. čtení

N

a Ještědu začali uprostřed babího léta vyrábět sníh na sjezdovky a pořádně to

schyтали. Jak můžou zasněžovat, když je takový nedostatek energie? Co si to dovolují? Taková nezodpovědnost! znělo na sociálních sítích. A nejen tam. Ozvala se i komentátorská obec: „Zatímco Česko i celá Evropa hledá cesty, jak energiemi šetřit, zatímco si lidé doma solidárně vypínají topení, na Ještědu jdou opačnou cestou,“ rozhořčil se v hojně sdíleném [textu](#) komentátor Seznamu Jan Stránský.

Je to samozřejmě z emocionálního hlediska pochopitelná reakce. Sněžení na přelomu léta a podzimu je prvosignálně absurdní. Evokuje trestuhodné plýtvání. Ovšem když si situaci rozebereme racionálně, spatříme poněkud komplikovanější obrázek. A dopředu říkám, že morálně pohoršení antizasněžovači z něj nebudou mít radost.

Především je dobré si uvědomit, že provoz lyžařských středisek je byznys jako každý jiný. Je součástí sektoru služeb, který celkově tvoří 63 procent výkonu české ekonomiky. Pracuje se vstupy a výstupy: na vstupu je sníh, bez kterého to nejde, výstupem je pak spokojený lyžař utrativší patřičný finanční obnos.

Pohoršovat se nad tím, že střediska, jako to na Ještědu, v rámci svého byznysplánu zasněžují, aby se dalo lyžovat, je podobné jako se podívat, že supermarkety umanutě trvají na tom, že budou mít v regálech zboží, aby se dalo nakupovat. Jistě jim to můžeme zakázat, ale pak se nedivme, co to způsobí.

Další věc je, že žádný byznys nefunguje izolovaně. V tomto případě jsou na lyžařská střediska navázané další služby, například ubytování, restaurace, lokální výroby, půjčovny všeho možného. Pokud nebude sníh, mají tyto byznysy smůlu, protože nebudou mít zákazníky. Jde o desítky tisíc lidí. Navrch jako na potvoru zrovna ve strukturálně postiženém pohraničí, kde jsou lyžařská střediska nezměnitelně situovaná. Když nebude sníh, lhostejno jestli přírodní nebo umělý, mají problém. Jiná práce není.

Schválně – co by jim ti, kdo „statečně“ volají: „Tak v krizi se snad bez té lyžovačky obejdeme?!“, vzkázali? Že mají jít na pracák nebo si zažádat o dotace? Přestěhovat se do velkoměst coby varianta nádeníků z doby průmyslové revoluce? Nebo co? Od pražského či brněnského stolu se to takto bojuje za úspory až příliš lehce.

Čímž se dostáváme k druhé vrstvě pokrytectví antizasněžovacích hrdinů. Se stejnou logikou, jako brojí proti „sněhu v říjnu“, by přece měli brojit proti dalším aktivitám, které spotřebovávají obrovské množství energie a jsou také „proti přírodě“. Například proti hokejové lize v letních měsících (proč nepočkat, až zamrzne rybník?), proti krytým bazénům (proč se nekoupat, až se ohřeje přehrada?) a koneckonců i třeba proti soustavám jezdících schodů v nákupních centrech, když přece zdravý člověk může jít pěšky a pro znevýhodněné stačí jeden výtah.

Pokud někdo vyjede po jezdícím pásu spotřebovávajícím energii do fitcentra, kde pak běhá na jiném pásu spotřebovávajícím energii, aby spálil v tělesném tuku akumulovanou energii dodanou energeticky náročnými potravinářskými provozy, aby se následně v baru nad energy drinkem vyrobeným se značnými energetickými náklady rozhořčil nad energeticky náročným zasněžováním sjezdovek, těžko se může divit, že ho označím za pokrytce.

Pravda je taková, že celá naše civilizace je postavená na plánovaném nerespektování přírodních daností. Únik před zimou, ochrana před katastrofami, pohodlí nezávislé na vnějších vlivech. Všichni si toho užívají. Takže těžko dojít k jinému závěru, než že současná pohoršenost nad lyžařskými areály, které začaly vyrábět sníh v říjnu, je morální kýč. Areály nedělají nic jiného, než splňují objednávku, na kterou je celá společnost nastavená.

Morálním kýčem přestane být kritika až v momentu, kdy si všichni okázale pohoršení přestanou dělat zástupnou oběť z lyžařských areálů a uvědomí si, co všechno sami dělají zbytečně. Či aspoň s menší spotřebou energie, blíž přírodě. A že by to mohlo být pro ně samé lepší. Až pak můžeme mluvit o společnosti, kde dokonce ani umělý sníh nebude potřeba.